

برای اولین بار فهرستی از اختلاسگران ، زورگویان و چپاولگران

بخش نخست (تحقیق و پژوهش استاد صباح)

نگرانم! برای روزهایی که می آیند تا با شما یای حساب و محاسبه بنشینند و مجازات تان کنند .

نگرانم! برای پشیمانی شما، زمانی که هیچ سودی ندارد .

نگرانم! برای عذاب وجدان که شمارا هر لحظه به دارمی کشد و می کشد .

نگرانم! برای انتقام سخت و وحشتناک ، مردمی که شما همه چیزش رابه یغما برده اید تا عیش و نوش

خود و خانواده تان رامهیانمایید.

نگرانی بیشترم ازین است! که فردابه پیشگاه ربلعالمین و آنجای که شیرراز موی جدامیکند ، چه می

خواهید بگوید...؟؟؟

اختلاسگران ، زورگویان و چپاولگران بزرگ

دل من خسته شد از بی قراری

چمن ها زرد گشت از بی بهاری

صدایی زنگ چور خاموش نگردید

خدا یا تا بکی چشم انتظاری .

بجای مقدمه

افغانستان ، کشوری که هر ساله در رده بندی فساد در جهان ، در رتبه اول و یا دوم قرار می گیرد. افغان ها

طی دوازده ماه گذشته دومیلیارد دالر رشوت پرداخته اند. دستگاه قضایی، فاسدترین بخش دولتی به

شماره رود که در رشوت ستانی، مقام اول را نسبت به دیگرگان های دولتی دارد ویس از آن اداره پولیس در رده دوم جای گرفته است.

افغانستان در کتگوری فاسد ترین کشور های جهان قرار گرفت و در صدر جدول قرار دارد. یکی از این موارد اختلاس را سرمفتش « سیگار » جان سوپکو افشا نمود که از جمله ۲۰ طیاره باربری ساخت ایتالیا که به قیمت مجمعی ۴۸۶ ملیون دالر خریداری شده بود و با تبلیغات کر کننده در خدمت اردوی ملی افغانستان قرار داشت ۱۶ بال آن توسط نظامیان امریکایی پرزه وبه قیمت ۳۲ هزار دالر فروخته شده است. این طیاره ها قبل از آنکه پرواز کنند زمینگیر شده بودند.

چند اختلاس رابصورت مختصر مرور مینمایم و در ادامه این پژوهش باتفصیل خواهین گفت:

قضیه اختلاس یک میلیارد و پنجصد و بیست افغانی از قرارداد سی نو قلم البسه در معینیت محافظت عامه وزارت داخله قضیه اختلاس یک صدو سی دومیلیون افغانی از قرار داد البسه دروزارت دفاع ملی

قضیه اختلاس سه صدپنجاه دومیلیون افغانی از قرارداد سه صدپنجاه دو قلم دوا در معینیت محافظت عامه وزارت داخله قضیه اختلاس بیست هفت میلیون دالر از قرارداد دو قلم بوت و البسه در وزارت دفاع ملی

قضیه اختلاس بیست هشت میلیون افغانی از قرارداد کیک وکلچه ماموران پولیس در وزارت داخله قضیه اختلاس ششصدو بیست هفت میلیون افغانی از قرارداد شصت سه قلم ظروف وزارت داخله

قضیه اختلاس چهارصدو دو میلیون افغانی از چندین قراردادهای وزارت داخله

زورگیری پنهانی ۲۵ میلیون دالری یونس قانونی در وزارت معارف، رشوت ۳۰ میلیون دالری ابراهیم عادل وزیر سابق معادن، خریداری بلدنگ های چندین میلیون دالری توسط وزارت خارجه در نیویارک و دوی، چپاول ده هزار جریب زمین دولتی توسط خانواده کرزی در قندهار، سرقت هفتاد میلیون دالری توسط اسماعیل خان، غارت تجهیزات و ادویه به ارزش ۱۵۳ میلیون دالر و ۲۰ میلیون دالر پول نقد در شفاخانه سردار محمد داوود که در آن بسم الله خان و جنرال احمد ضیا یفتلی مظنون درجه یک اند، چورکان زمین های دشت چمتله، چونغر، قرغه و غیره توسط سیاف، ملاعزت، ممتاز و غیره همباندی هایش، دزدی حدود نیم میلیون دالر توسط صدیق چکری از وزارت حج و اوقاف، اختلاس هشتصد میلیون دالری عمر زاخیلوال در گمرک های جلال آباد و حیرتان، دریافت بوجی های دالرا از ایران توسط عمر داوودی، اختلاس بیست میلیون دالری امین فرهنگ در وزارت اقتصاد، دزدی صد میلیون دالری نادر آتش از شرکت هوایی آریانا، فساد قدیر فطرت در ارتباط به قضیه کابل بانک و موارد دیگر، فساد چندین میلیون دالری و دیگر نابکاری های ظاهر اغبر در کمیته ملی المپیک،

زمین دزدی و چپاولگری های عظامحمد در بلخ،

دزدی زلمی حقانی از سفارت افغانستان در پاریس،

قرارداد سه میلیارد دلاری برای استخراج ۱۶۰ میلیون بیرل نفت خام از سه حوزه دریای آمو برای ۲۵ سال آینده است که به کمپنی «وطن» که بوسیله پسران کاکای کرزی (راتب پوپل و راشد) گردانندگی می شود مدتی قبل سروصدا های زیادی را به دنبال داشت.

امارتکان دهنده و تأمل برانگیز فسادگسترده اداری، اختلاس های کلان، کشتار غیر نظامیان ، افزایش بی سابقه خشونت علیه زنان، انتلاف های مقطعی ، عملکردهای مصلحتی، کارکردهای غیر انسانی، آوارگی جوانان در کمپ های غربی، گسترش فقر و فحشا، خودکامگی مسولین دولتی و از همه مهمتر دخالت های کشور های منطقه در تعیین و تبیین سیاست و امنیت ، معنای واژه استقلال را زیر سوال برده است.

فساد در درده های پایین تر دولت از ولایات تا شاروالی ها، محاکم، پولیس، اردو، امنیت ملی، گمرک ها، سفارت ها، ریاست های مستقل، پارلمان و سنا و آنچنان همه گیر است که ۹۹٪ مردم را که ضربه اصلی این وضعیت اسفبار را می خورند به آسمان بلند کرده است چون در هیچ اداره دولتی ممکن نیست بدون پرداخت رشوه یا داشتن واسطه بتوان کاری را از پیش برد. بنابر گزارش شفافیت جهانی در سال ۲۰۱۰، از هر هفت افغان یکی مجبور به پرداخت رشوت بوده که مقدار اوسط آن سه برابر معاش یک افغان عادی بوده است .

روزی نیست که بوی فساد و دزدی های میلیون دلاری بالاترین مقامات دولت کرزی، اعضای پارلمان و دیگر نهادهای دولتی به مطبوعات درزن کنند، اما در برابر تمامی این خیانت های ملی کرزی سکوت نموده بود تا حال یک تن از مقامات هم به جرم فساد محاکمه نشدند چون تمام شان غرق دزدی و پرکردن جیب های شان اند و هر یکی نزد دیگری شرمنده و به قول معروف (دهن پر آب اند) اداراتی هم که زیر نام مبارزه با فساد یکی پی دیگری ساخته می شوند، خود منشای فساد بوده و جز مصارف هنگفت از بودجه ملت هیچ دستاوردی ندارند . مطبوعات داخلی و غربی بارها نمونه های گنج کننده فساد را افشا نموده اند اما آب از آب تکان نخورده و عاملان ان هنوز هم از یک پست مهم به پست دیگری می لولند.

که میتواند بگوید اداراتی مبارزه با فساد و اداره مستقل اصلاحات و اداری و خدمات ملکی ، چه کاری را انجام داده اند؟؟؟
چند نمونه از چپاولگری :

دزدی ۲۵ میلیون دالری یونس قانونی در وزارت معارف،
رشوت ۳۰ میلیون دالری ابراهیم عادل وزیر سابق معادن،
خریداری بلدنگ های چندین میلیون دالری توسط وزارت خارجه در نیویارک و دوی،
چپاول ده هزار جریب زمین دولتی توسط خانواده کرزی در قندهار،
سرقت هفتاد میلیون دالری توسط اسماعیل خان،
غارت تجهیزات و ادویه به ارزش میلیون ها دالرو ۲۰ میلیون دالر پول نقد در شفاخانه سردار محمد داوود که در آن بسم الله
وزیر دفاع و جنرال احمد ضیا یفتلی مظنون درجه یک اند،
چور زمین های دشت چمنله، چونغر، قرغه و غیره توسط سیاف، ملاعزت، ممتاز و غیره ،
دزدی حدود نیم میلیون دالر توسط صدیق چکری از وزارت حج و اوقاف،
اختلاس هشتصد میلیون دالری عمر زاخیلوال در گمرک های جلال آباد و حیرتان،
دریافت بوجی های دالر از ایران توسط عمر داوودی،
اختلاس بیست میلیون دالری امین فرهنگ در وزارت اقتصاد،
دزدی صد میلیون دالری نادر آتش از شرکت هوایی آریانا،
گرفتن رشوت های کلان توسط فاروق وردگ، حنیف اتمرو عمر زاخیلوال از کابل بانک،
فساد قدیر فطرت در ارتباط به قضیه کابل بانک و موارد دیگر،
فساد چندین میلیون دالری و فساد های متعددی ظاهر اغبر در کمیته ملی المپیک،
چپاولگری های فراوان عظامحمد نور در بلخ،
دزدی زلمی حقانی از سفارت افغانستان در پاریس ...

۲۱ تن از مقامات بلند پایه دولتی به اخذ رشوت و فساد اداری متهم اند، دران نامهای ۱۱ وزیر سابق و فعلی، ۶ والی فعلی
و سابق و چندین رییس عمومی، مشاور و وزیر و مسولین دولتی شامل است که، از موقف دولتی سوء استفاده نموده و مبالغ هنگفت
راحیف و میل نموده اند. درین لست چندین وزیر و والی اسبق حکومت کرزی، وزیران فعلی و تعداد از مشاور و وزیران
و رییسان عمومی شامل اند که گمان میرود تعداد شان در کابینه بعدی هم عضویت داشته باشند.
درین لست رنگین داد فرسینتا، حنیف اتمر، محمد صدیق چکری، جلیل شمس، سرمشاور رییس جمهور نعمت الله شهرانی
شامل اند. همچنان در لست اسمای وزرای سابق حکومت کرزی، حمید الله قادری وزیر ترانسپورت، اکبر اکبر وزیر
مهاجرین، رامین وزیر زراعت، عنایت الله قاسمی وزیر ترانسپورت، فرهنگ وزیر تجارت، خانم مسعوده جلال وزیر زنان
بر علاوه وزیران یاد شده، نامهای شیر محمد اعتباری، بسم الله بسمل نیز شامل است.
همچنان در لست والیان، والی ولایت بلخ عظامحمد نور، والی غزنی عثمانی، والی کاپیسا، والی بدخشان باز محمد احمدی و
والی اسبق خوست پتان یاد شده اند که از موقف دولتی خود سوء استفاده و اختلاس نموده اند.
و همچنان در میان افراد رده بالای حکومتی، نام محمد صدیق چکری، سرپرست پیشین وزارت حج و اوقاف، حمید الله قادری
و عنایت الله قاسمی وزرای سابق ترانسپورت و هوانوردی، محمد امین فرهنگ، وزیر سابق تجارت و صنایع، نادر آتش
رییس داریانا افغان هوایی شرکت، عبدالاحد صاحبی شاروال سابق کابل، و هاب الدین سادات و فقیر بهرام معینان سابق

شاروالی کابل، اشراق حسینی، معین سابق وزارت معارف، عطاالرحمن سلیم، معین سابق وزارت حج و اوقاف، اکبربارکزی، معین سابق وزارت آب و برق، محمد ولی رسولی، معین سابق وزارت فواید عامه و احمد ضیا صالحی، مسئول مالی شورای امنیت ملی وجود دارند .

این همه پولهاچه شد؟

با تزویروریا با بدقولی و عهد شکنی با فتنه گری و دروغ نمی توان ادعای انسانیت داشت.

سؤال اینجاست که آیا کمک های جامعه جهانی در افغانستان به گونه درست ان به مصرف رسیده است یا خیر؟ بیشتر کمک های جامعه جهانی در افغانستان حیف و میل شده اند و بگونه ای که انتظار آن می رفت این کمکها در بازسازی افغانستان مؤثر نبوده اند. نبود ظرفیت در نهادهای دولتی، فساد اداری، عدم هماهنگی میان دولت افغانستان و کشورهای کمک کننده در عملی شدن پروژه ها و چندین دست شدن قراردادها از علت های عمده ای هستند که سبب شده است بخش زیادی از کمکهای جامعه جهانی در افغانستان حیف و میل شوند. شماری از کارشناسان اقتصاد و مسؤلان اتاق تجارت و صنایع بر این باورند که بیشتر کمکهای جامعه جهانی از طریق اینجوها در بخش های زیربناها، ساختمان سازی ، جاده سازی و دیگر پروژه ها در افغانستان مصرف شده اند.

به باور آگاهان هشتاد درصد کمکها بر زندگی و اقتصاد مردم عادی اثری نداشته است و نهادهای کمک کننده بیشتر پروژه ها و بویژه پروژه های بزرگ را با شرکتهای خارجی قرارداد کرده اند که در نتیجه چندین دست شدن قراردادها تنها سی تا پنجاه درصد پول در این پروژه ها مصرف شده اند و از پنجاه تا هفتاد درصد پول بدون این که به افغانستان بیایند به دست خارجی ها می رسند. اکنون با استفاده از کمک های جامعه جهانی بیش از چهار هزار کیلومتر جاده در افغانستان قیرریزی شده است و بیش از سی پنج درصد مردم از انرژی برق بهره مند شده اند، اما انتظار می رفت بیشتر از این پروژه ها در افغانستان عملی شوند.

کشورهایی که بیشترین پول را به افغانستان کمک کرده اند به ترتیب زیر است:

کشور	تعهد	پرداخت
آمریکا	44.356 میلیارد دالر	38.118 میلیارد دالر
جاپان	3.152 میلیارد	3.152 میلیارد
اتحادیه اروپا	2.883 میلیارد	2.594 میلیارد
بانک انکشاف آسیایی	2.269 میلیارد	1.005 میلیارد

انگلستان	2.222 میلیارد	2.222 میلیارد
بانک جهانی	2.137 میلیارد	2.137 میلیارد
آلمان	2.130 میلیارد	762 میلیون
هند	1.516 میلیارد	759 میلیون
کانادا	1.256 میلیارد	1.256 میلیارد
هالند	1.015 میلیارد	1.015 میلیارد

کرزی و خانواده سالاری

می نویسم که شب تار سحر می گردد
قانون و عدالت به کشور برمی گردد.

حمایت از متهمان فساد اداری از جانب حکومت معضلی است که تا کاخ ریاست جمهوری نیز ریشه دوانیده است. عده‌ای از متهمان به اختلاس و فساد اداری به طور مستقیم از جانب شخص کرزی و برخی مقامات دیگر مورد حمایت قرار گرفته، و دوسیه‌های آنان مسدود و یا متروک گذاشته می‌شد.

حکومت زمانی می‌تواند در امر مبارزه با فساد موفق شود که عزم سیاسی قوی داشته، اصلاحات و مبارزه را از خود ارگ و حکومت شروع کرده و قضیه‌های افراد حکومتی که در سارنوالی است را در قدم نخست رسیدگی کند. و همچنان در صورت نیاز محکمه‌های بین‌المللی را نیز برای رسیدگی به دوسیه‌هایی که حکومت قادر به رسیدگی به آن‌ها نیست، تشکیل نماید.

محمود کرزی از روابط و زد و بند خود به عنوان برادر رئیس جمهور استفاده می‌کند و به ثروت‌های باد آورده می‌رسد، احمد ولی کرزی برادر دیگر این خانواده، پادشاهی هرویین را بدست می‌گیرد و به مدد تلاش‌های وی و همکارانش، افغانستان در رده‌ی بزرگترین تولیدکننده‌ی مواد مخدر می‌شود.

قیوم کرزی ماموریت می یابد تا به همراه وکیل احمد متوکل وزیر امور خارجه آدمکشان کشان طالب و سفیرشان ملا ضعیف، برادر عزیزشان ملا عمر را با دستگاه حامد کرزی آشتی دهد و حامد کرزی رسماً می گوید برادر عزیز ملا عمر و آرزو می کند "طالبان" سربازان وی باشند.

جمیل کرزی یکی دیگر از اعضای این خانواده به واسطه ی نفوذ و رابطه ی فامیلی با کرزی نماینده پارلمان می شود، در جلسات پارلمان هیچوقت حضور ندارد و حتا وقتی در ماه اکتبر سال دوهزار و هشت در حالی که مست سوار بر موتر خود بود و حادثه ای ترافیکی را در جاده ی عمومی سیلو در شهر کابل بوجود می آورد و پنج تن کشته و یک تن زخمی می شوند، به هیچ عنوان بازخواست نشده و تحت پیگرد و محاکمه قرار نمی گیرد.

در همه ی این موارد این رییس جمهور است که پشتیبان برادران خود می شود. او یا هر یک از سخنگویانش وقتی مورد سوال خبرنگاران قرار می گیرند، هر گونه حمایت خود را از این برادران کرزی رد می کند.

به مدد ریاست جمهوری حامد کرزی جنایتکاران، ناقضان حقوق بشر، قاچاقچیان مواد مخدر، دزدان و چپاولگران، افغانستان را محل امنی برای خود یافته اند و بیشتر آنان بر کرسی های مختلف دولت در اطراف حامد کرزی، در ارگ ریاست جمهوری، کابینه، ولایت، پارلمان و قوه ی قضایه تکیه زده اند.

روزنامه دیلی تلگراف برادران حامد کرزی را متهم کرده که بعد از روی کار آمدن حامد کرزی در قدرت میلیون ها دالر را از راه غیر مشروع بدست آورده اند که از آن جمله سالانه سه تا چهار میلیارد دالر ان نصیب قاچاقچیان مواد مخدر می شود. روزنامه دیلی تلگراف چاپ انگلیس نوشته است، دست داشتن محمود کرزی و احمد ولی کرزی ؛ برادران حامد کرزی در قاچاق مواد مخدر باعث شدت گرفتن ناآرامی ها در افغانستان شده است.

این گونه اعمال جامعه جهانی را نسبت به افغانستان بدبین ساخته است. برادران کرزی با امکانات دولتی کرزی سالانه دست کم چهار میلیارد دالر را نصیب قاچاقچیان مواد مخدر در افغانستان ساخته که این امر برادران کرزی را به یکی از امپراطوری های اقتصادی بدل نموده است. در همین حال تحلیلگران بر این باورند که گسترش روز افزون قاچاق مواد مخدر در افغانستان و تشدید حملات هراس افکنی در افغانستان که تجهیز آتشان را از طریق فروش مواد مخدر تمویل می کنند ؛ بیانگر این است که شمار زیادی از مقامات دولتی و نزدیکان آنان در این قاچاق دست دارند.

همچنان پایگاه اینترنتی لاس آنجلس تایمز در تحلیلی به قلم الکساندرا زاویس نوشت : مبارزه با فساد در افغانستان کار راحتی نیست و روابط فامیلی و تجارت مواد مخدر اعتماد مردم را از بین برده است. یک تاجر افغان گفت مردم به دولت کرزی اعتماد ندارند و خرید و فروش مواد مخدر مانند یک بیماری شده است و انگار در کابل همه به این کار مشغولند.

افغانها نام ساختمانهای بزرگ، شیک و پرزرق و برق که از سال ۲۰۰۱ در خارج از کابل در منطقه ای ثروتمند ساخته شده اند کاخهای تریاک گذاشته اند. قیمت هریک از این ساختمانها بیش از صدها هزار دالر است که تعداد زیادی از آنها متعلق به مقامهای دولتی است که حقوق ماهانه آنها چندصد دالر نیست. در میان ساکنان بی رمق پایتخت نمادهایی از فساد در جای جای جامعه دیده می شود از پولیس ترافیک که موترها را متوقف می کند تا مقامات دولتی و بستگان آنها که درگیر تجارت تریاک هستند. برای او باما و دیگر رهبران غربی مشکل است که اعزام نیروهای بیشتر و مبارزه برای دولتی که فاسد است توجیه کنند. در زمانی که کرزی با ادعای تقلب گسترده در انتخابات ریاست جمهوری برنده نماینده

سازمان ملل اعلام کرد رئیس جمهور افغانستان بدون اصلاحات حمایت دولتهای غربی که هم اکنون بیش از یکصد هزار سرباز در افغانستان دارند میلیاردها دالر کمک خارجی را از دست خواهد داد.

کرزی به وجود فساد در افغانستان اعتراف کرده و قول داده است از هیچ تلاشی برای از بین بردن آن فروگذار نکند.

بر اساس تحقیقی در سال ۲۰۰۸ هر خانواده حدود یکصد دالرسالانه رشوت می دهد آنها در کشوری که بیش از نیمی از افراد با درآمد روزانه کمتر از یک دالر زندگی خود را می گذرانند. کمترین حقوق دولتی ماهانه چیزی کمتر از صد دالر در ماه است و هر چیزی هم قیمت خودش را دارد مانند مجوز کار، حمایت پولیس و حتی آزادی از زندان. حتی متعلمین و محصلین برای نمره گرفتن به معلمهای خود رشوه می دهند. فساد در میان اعضای خانواده های مقامات ارشد دولتی نیز وجود دارد. برادر کرزی احمد ولی کرزی در تجارت مواد مخدر دست دارد اگرچه وی این اتهام را رد کرده است. گفته می شود مردی که در مرکز تصرف زمینها در یکی از ولایات قرار دارد، برادر رئیس جمهور، احمد ولی کرزی است که رئیس شورای ولایتی قندهار نیز می باشد. وی همچنین متهم به استفاده از نفوذش برای کمک به قاچاقچیان مواد مخدر می باشد، یک ادعایی که وی تکذیب کرده است.

تاد گرینتری، یک مشاور وزارت امور خارجه در قندهار می گوید که قسمتی از این زمینها با امضای احمد ولی کرزی یا عناصر تحت کنترل وی انتقال شده است. احمد ولی کرزی برای تصرف زمینها به خاطر ارتباطات سیاسی، توانمند بوده است. تا حدی که شما می خواهید مشروعیت وی را زیر سوال قرار دهید، وی بعنوان منتصب رئیس جمهور عمل کرده است، بعنوان نماینده سیاسی رئیس جمهور در جنوب. در یک مورد، شورای ولایتی یک زمین را که متعلق به وزارت دفاع بود، تصرف کرد، این زمین به قسمت مسکونی اجتماعی توسعه داده شد. یک قوماندان ارشد ناتو گفت، وی قصد دارد تا حاکمیت روزانه برادر اندر حامد کرزی رئیس جمهور را که در ارتباط به تجارت مواد مخدر متهم است، محدود سازد. احمد ولی کرزی که ریاست شورای ولایتی قندهار را به عهده دارد، از قدرت قابل ملاحظه در قندهار برخوردار است، ولایتی که مرکز عمده "طالبان" پنداشته می شود.

طی چند سال گذشته ما موج تازه ای از فساد را در قراردادهای معادن شاهدیم. این گنج زیرزمینی که تحت اداره یک دولت ملی می توانست به بازسازی و خوشبختی کشور منجر گردد. قرارداد سه میلیارد دالری برای استخراج ۱۶۰ میلیون بیرل نفت خام از سه حوزه دریای آمو برای ۲۵ سال آینده که به کمپنی «وطن» که بوسیله پسران کاکای کرزی (راتب پوپل و راشد) گردانندگی می شود مدتی قبل سر و صدا های زیادی را به دنبال داشت. راتب پوپل که در گذشته از دیپلماتهای طالبان در سفارت اسلام آباد بود هنوز هم با طالبان رابطه دارد و در بدل انتقال امن مواد لوژستیک امریکا و ناتو به طالبان باج می پردازد. اوقبل به جرم قاچاق مواد مخدر نه سال را در امریکا در بند گذشتانده است، اما با واسطه شخص کرزی قرارداد پول آوربالا را همراه با یک کمپنی چینی به چنگ آورد. نهاد های امریکایی و غربی نیز در گستردن فرهنگ فساد و غارتگری در کشور ما نقش مهم دارند. بخش مهمی از کمک های جهانی توسط خود خارجی ها حیف و میل شده و به شیوه های گوناگون از آن به جیب میزنند.

چندی قبل سکرتر جنرال پیمان ناتو گفت: فساد و بی کفایتی دولت افغانستان به همان اندازه وجود شورشیان، در بی ثباتی مزمین این کشور نقش دارد. وی در مقاله ای در روزنامه امریکایی واشنگتن پست، نوشته است که جامعه بین المللی برای این که بخواهد دولت افغانستان از عهده اداره کشور برآید، هم از لحاظ جانی و هم مالی، به حد کافی به این کشور خدمت

کرده است. وی می نویسد که مقامات افغانستان باید انتخاب های سیاسی مشکلی بکنند و اضافه می کند که افغان ها دولتی می خواهند که شایستگی وفاداری و اعتماد آنان را داشته باشد. همچنان جان کری در گفتگوی با رییس جمهور داشت، میگوید: که چنانچه وی بخواهد حمایت مردم امریکا را در شرایطی که بیشتر نیروهای امریکایی در جنگ کشته می شوند از دست ندهد، باید اقدامات خود را در مقابله با فساد جدی بگیرد. دو دیدار جان کری، رئیس کمیسیون روابط خارجی سنای امریکا با حامد کرزی در حالی صورت گرفت که قانون گذاران امریکایی به شدت درباره این موضوع تردید دارند که آیا تلاش های نظامی می تواند بدون هیچ کمپین مهمی علیه رشوت و اختلاس که سبب سلب اعتماد مردم به دولت کرزی شده، موفق شود یا خیر.

جان کری در جمع خبرنگاران تصریح کرد: گمان می کنم که طی روزهای آتی واکنش دولت افغانستان به تلاش های ضد فساد، آزمایشی کلیدی در سنجش توانایی این کشور در جلب اعتماد مردم و نیز ایجاد دولتی که مالیات دهندگان امریکایی حاضر شوند از آن حمایت کنند و از همه مهمتر حفظ سرمایه کشور ما که همان جان زنان و مردان جوان امریکایی است، باشد. اگر ما از مساله ای که می دانیم در حال وقوع است، اطلاع داشته باشیم و دولت افغانستان نسبت به آن واکنشی نداشته باشد، در آن صورت برای ما بسیار دشوار خواهد بود که در چشم خانواده های امریکایی نگاه کنیم و بگوییم آنها برای مساله ی کشته شده اند که ارزش نداشت. سفر دیگرجان کری چند روز پس از آن انجام شد که ضیا صالحی، یکی از مشاوران دولت به خاطر اعمال فشار به مقامات کشور در تسهیل يك دوسيه فساد دستگیر شد.

مقامات امریکایی از دستگیری صالحی به عنوان دوسيه ای یاد کردند که میزان تمایل کرزی برای مبارزه با فساد به بوته آزمایش گذاشته شد و منتظر هستند تا ببینند آیا رییس جمهور بر روی تحقیقات فساد که از سوی نیروهای خاص جرم های عمده و واحد تحقیقات مسایل حساس که از سوی مقامات اجرای قانون امریکا و انگلستان تربیت شده اند، اعمال محدودیت می کند یا خیر. جان کری اظهار داشت که وی معتقد است کرزی می داند که مردم امریکا از نوسال جنگ که جان بیش از هزار و دوصد زن و مرد امریکایی را گرفته است، خسته شده اند.

اکثر کارشناسان داخلی و خارجی معتقدند یکی از موانع عمده فراروی امنیت و توسعه کشور، موجودیت اشخاص خاص در کابینه دولت، نورچشمی های رییس جمهور (گروپ ویا باند خاص مقام اول کشور)، قوم، زبان و منطقه پرستی، بیکاره های همه کاره و جامع والکمالات کشور (فاروق وردگ) گسترش فساد اداری و مالی در ادارات دولتی و همچنین نهادهای خارجی می باشد. در این خصوص صاحب نظران معتقدند عوامل متعددی در به وجود آمدن فساد اداری و گسترش آن نقش دارند از جمله معاش اندک کارمندان، عدم دلبستگی آن ها به اهداف اداره، عدم اطمینان کارمندان از آینده کاری و خویشخوری های اداری، عدم توجه به شایسته سالاری، فقدان شفافیت و پاسخ گویی در ادارات، عدم ثبات سیاسی و حضور گسترده انجوها و مؤسسات خارجی. به هر حال باید گفت فساد اداری و مالی در کشوری مثل سرزمین ما پیامدهای بسیار منفی بر اوضاع اقتصادی و سیاسی گذاشته است.

این کهنه کاران و دلالان سیاسی از هر راه و طریقی برای کسب قدرت دریغ نمیکنند، از جانب دیگر این غاصبان قدرت به نامهای افغان، افغانستانی، برتری خواهی، امتیاز زبانی و ملیتی و حاکمیت بی چون چرای خویش، بر ضد یکدیگر بی دریغانه و سخاوتمندانه تبلیغات دارند و اما موقعی که مسئله قدرت، چوکی و پول در میان باشد از یک آستین سر بیرون میکنند و موقعیکه به این پدیده خانمانسوز دست یافتند باز همان دیگ است و همان کاسه و همان آش. این دلالان تبهکار به

هیچ قانون، معیار، عهد و پیمان، قسم و قرآن پایند نبوده و تازمانیکه این دشمنان قسم خورده ملت ستم دیده در معادلات سیاسی و نظامی وطن خود را مطرح نمایند، مردم و کشور روز خوش و خواب راحتی را نخواهند دید.

اگر در پشت پرده سیاسی کشور زد و بندهای پنهان وجود ندارد، پس چگونه فاروق وردگ مگسی هرشیرینی، قاپچی باشی هر محفل، بالانشین هر بزم و رزم و یار هر شارتی و پارتی است، رحیم وردگ از روز تولد در پیشانی اش وزارت دفاع حک گردیده و قلمزن تقدیر او را با چوکی و پول و ناف ویرایا ادارات استخباراتی کشورهای دور و نزدیک گره زده است. وزیری که طی نزدیک به یک دهه حتماً وزارت دفاع نتوانسته است، مالک یک دوبرال طیاره جنگی و شکاری، راکت و دفاع هوا، سلاح تهاجمی، اردوی نیرومند، سرحدی، کماندو و زمینی باشد که بتواند مستقلانه عمل نمایند.

در جدید ترین اخبار خواندیم که لوای هوای شیندند افتتاح گردید و این جزو نام که غرب کشور را تحت پوشش امنیتی هوای خویش قرار میدهد صرف دوبرال هلیکوپتر دارد. (چه خبری بحال و چه وزیر فعال)

اسدالله خالد که رییس جمهور حاضر است بخاطر تقریری در پست وزارت هرسخنی زشتی را قبول و هراقتدای رابی جواب بگذار دوبره قول معروف یک گوش رادرو دیگری را دیوار سازد و پنبه ی تروتازی را بگوش گذاشته بخواب عمیق برود و به هیچ آواز و صدای ملت جواب ندهد. این است دموکراسی و حاکمیت رسانه ی و دولت مردم سالاری. (آفرین جناب رییس جمهور)، زمانیکه انتقادات از حد گذشت، فقط و فقط یک گریه جانانه و زنانه، گره باز کن همه ملامتی ها میشود. جبار ثابت لوی خرنوال سابق که در سالهای میان ۲۰۰۶ تا ۲۰۰۸ اعلام جهاد علیه فساد کرد، گفت خیلی زود متوجه شد که برخی اعضای مقامات بالا فراتر از قانون قرار دارند که شامل اعضای پارلمان، والیان و وزرای کابینه دولت می شوند. وی خواست در این باره افشاگری کند ولی نتوانست. او طبق قانون اساسی نامه هایی به پارلمان نوشت و خواستار صدور اجازه تحقیق درباره بیست و دو تن از اعضای مجلس شد. از اختلاس گرفته تا قتل، ولی نامه های مکرر وی در دستور کار مجلس قرار نگرفت. ثابت پیش از آنکه در سال ۲۰۰۸ برکنار شود بیش از سیصد تن از مقامات ولایتی را متهم به فساد کرد برخی از آنها محکوم شدند ولی هیچ یک تا بحال به زندان نیافتادند.

اوباما و دیگر رهبران دنیا از رییس جمهور خواسته اند قول خود را برای مبارزه با فساد جامعه عمل ببوشانند. کزری گفته است مسئولیت مبارزه با فساد بر دوش کشور های کمک کننده هم هست آن هم به دلیل مدیریت ضعیف در خرج کردن کمکها در طرحهای توسعه ای و این چیزی است که مقامهای سازمان ملل نیز نسبت به آن نگرانند. برخی آگاهان بر این باورند تا وقتی که کزری با نورچشمی های گرویش، باوزیران کابینه، اعضای منعت جوی پارلمان و جنگ سالاران ارتباط نزدیک دارد نمی تواند با فساد مبارزه کند.

همچنان همه ساله از کشور به خارج، عمده تا به دویی، بصورت غیر قانونی سه میلیارد دالر پول نقد انتقال داده میشود. تلویزیون طلوع اعلامیه نماینده گی دیپلماتیک امریکا در کابل انتونی وینگ را در سیمینار سه روز در پایتخت کشور، که به این موضوع وقف شده بود، نقل نموده، که در آن موصوف گفته بود، که تنها در هجده روز اخیر از طریق میدان بین المللی هوایی کابل به دویی یکصدونود میلیون دالر نقده بیرون برده شده است. سیمینار به تحقق آغاز پروگرام جامع مبارزه با فساد در عمل وقف شده بود، که راجع به ان رئیس جمهور بتاریخ نوزده نوامبر در مراسم تحلیف اعلان نموده بود. قرار معلومات وزارت مالیه، در انتقال غیر قانونی پول از طریق میدان هوایی بین المللی کابل و نقاط دیگر سرحدی هم شرکت های داخلی و هم خارجی دخیل می باشند. انتقال غیر قانونی اسعار زیان جدی را به عواید اسعاری

دولت میرساند. وزارت مالیه اشاره میکند، که ارگانهای امنیتی به فعالیت غیر قانونی چنین شرکت ها مساعدت میکنند. ولی قرار معلومات پولیس سرحدی و گمرک میدان هوایی کابل، بیشتر از همه در مساله انتقال غیر قانونی پول به خارج بانک های کشور دست دارند، که اجازه رسمی خروج اسعار نقده هنگفت را به خارج از طریق سرحد صادر میکنند، و همچنان بانک مرکزی، که به این بانک ها جواز میدهد. مبلغ خروج اسعار نقده از کشور به امارات متحده عربی معادل کمک است، که بانک جهانی از فوند خاص بازسازی اقتصاد وطن به حساب حق العضویت های کشورهای کمک کننده میکند.

اختلاس سالانه يك ونیم میلیارد دالر

روزنامه واشنگتن پست در شماره اخیر خود مطلبی دارد تحت عنوان، نقش امریکا در فساد اداری افغانستان که در بخش آن می نویسد- وقتی که در مورد فساد اداری در افغانستان صحبت می شود، امریکا باید به آینهء خود نگاه کند که چه درس هایی را در جنگ افغانستان آموخته است. رییس جمهور کرزی در صحبت با تلویزیون سی. بی. اس. امریکا به تاریخ سی سپتامبر گفت، فساد اداری در افغانستان به شکل بی سابقه دامن پهن کرده است. به گفته کرزی فساد اداری سال های نوزده هشتاد یعنی دوره موجودیت شوروی به اندازه پنج فیصد امروز هم نبود، زیرا اتحاد شوروی قرار دادها را به خویشاوندان، برادران و دوستان افراد با نفوذ نمی داد. امریکا این کار را انجام داد و هنوز هم انجام می دهد، اما ملامتی بدوش حکومت افغانستان گذاشته می شود. واقعیت همین است که امریکا در قراردادهای خود و مصارف میلیاردها دالر در افغانستان سهل انگاری کرده است، مخصوصاً در قرار دادهای نظامی. به نوشته روزنامه انتونی کوردسمن متخصص امنیت ملی در اداره رییس جمهور سابق امریکا رونالد ریگن گزارشی را در این رابطه نوشته است تحت عنوان امریکا چگونه افغانستان را به فساد آلوده ساخت. کوردسمن که مدت زیاد را در افغانستان سپری نموده است می نویسد: شاید یکی از بهترین راه های مبارزه با فساد در افغانستان این باشد که امریکا راه های مصرف خود را در افغانستان تغییر دهد. میلیاردها دالر امریکا و کشورهای جهان به افراد مقتدر که شرکت های خصوصی را تاسیس کرده بودند، داده شد و هیچ حساب دهی صورت نگرفت. به گفته کوردسمن این افراد با فساد آلوده بودند، و این پول ها بعضاً حتی به دست مخالفین هم رسیده است.

حامد کرزی میگوید، مسئله شرکت های امنیتی مسئله ای تازه نیست و از چهار سال قبل نگرانی های خود را در مورد این شرکت ها با جامعه جهانی در میان گذاشتیم. وی اذعان کرد که با وضوح تمام به امریکا، ناتو و کشورهای اروپایی اعلام کردیم که شرکت های امنیتی عامل ایجاد ناامنی، نقض حقوق بشر، انفجارات و مسدود شدن راه ها در افغانستان شده اند

ومي شونډ . درحالي كه ادعا داريد پوليس و اردوي ملي را تقويت مي كنيد چرا حقوق پوليس ملي افزايش نومي يابد و چرا در اين راستا با دولت افغانستان همكاري نومي كنيد . پوليس و ارتش ملي حقوق ناچيزي دريافت مي كنند درحالي كه شركت هاي امنيتي خصوصي كه به طور مستقيم از منابع خارجي تغذيه مي شونډ چند برابر به افغاني هايي كه استخدام كرده اند حقوق مي دهند . با روند موجود امنيت، زندگي و آبروي مردم افغانستان در اختيار تخلفات اين شركت ها قرار دارد . اين جامعه جهاني است كه نتوانسته است در مقابل تهديدات طالبان ايستادگي كند . حقيقت اين است كه پاي يك و نيم ميليارد دالر معامله درميان است كه به نام شركت هاي امنيتي خصوصي منافع اين پول ازكانال هاي دولتي آمريكا شروع مي شود و فقط ضرر هاي آن نصيب افغانستان مي شود . يك و نيم ميليارد دالر در آمريكا و بين شركت هايي مانند بلك و اترتقسيم مي شود و آنها اين پول را براي آدمكشي به افغانستان ارسال مي كنند . اين پول در افغانستان باعث ناامني، تخریب خانه ها، كشتن كودكان افغان، رشد تروريسم و ما در حقيقت نومي دانيم كه چه بخشي از انفجارات افغانستان را طالبان انجام مي دهند و چه بخشي را اين شركت ها . كرزي برملا سازي حقيقت شركت هاي امنيتي را يك اصل منفعت ملي افغانستان دانست و اظهار داشت، مردم از چندين جهت كشته مي شونډ و ما بر آن هستيم تا مانع اين حملات شويم . سفارت ايالات متحده آمريكا در كابل اعلام كرده كه پوليس در همكاري با ماموران آمريكايي يك كارمند قرار دادی اداره انكشاف بين المللی ايالات متحده را به اتهام اختلاس بازداشت كرده اند . يك آمريكايي به اتهام سرقت بيش از نيم ميليون دالر آمريكايي از صندوق وجهی انكشاف زراعت كه از سوی اداره انكشاف بين المللی ايالات متحده آمريكا (USAID) تمويل می شود بازداشت شده است .

دستگاه قضايی

امنيت مجموعه شاخصهائي دارد، مانند امنيت روانی و صحي، امنيت كاري، امنيت معيشتی، امنيت بيان ، امنيت قضايی . ولی بزرگترين شاخص امنيت، امنيت قضايی است، احساس امنيت قضايی ستمديدگان آخرين ضريب امنيت واقعي كشور است . هرگاه مظلومی اطمینان داشت اگر شكاييت كند، شكاييت او مورد دادخواهی و انصاف قرار می گیرد، حق مظلوم از ظالم گرفته می شود .

ستره محكمه
جمهوری اسلامی افغانستان

فساد و رشوت در محاكم قضايی كشور از جمله مباحثی است كه آحاد مردم كشور نسبت به آن ابراز نگرانی می كنند . اين در حاليست كه، دو مقام ارشد سازمان ملل متحد چندی قبل، از شيوه بازداشت ها در افغانستان ابراز نگرانی كردند و سيستم قضايی كشور را به فساد و رشوه ستانی متهم كردند . فساد، عدم آگاهی و سوء استفاده از قانون از مشكلاتی است كه به باور مقامات سازمان ملل متحد منجر به

محکومیت افراد بی گناه در افغانستان می شود . کریستینا اوگزر رئیس مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل (UNODC) در افغانستان گفته بود که، در بسیاری موارد افراد پولدار مورد پیگرد قانونی قرار نمی گیرند و در عوض کسانی که فقیرند و توانایی پرداخت رشوه را ندارند، زمانی بیشتر از دوره تعیین شده از سوی دستگاه قضایی را در زندان ها سپری می کنند.

گسترش پدیده فساد در کشور عامل اصلی رشد فزاینده خشونت در افغانستان است زیرا یک پیوند ناگسستنی و تنگاتنگ میان فساد و جنگ و خشونت در کشور وجود دارد که تا هنگامیکه این پیوند گسسته نشود ثبات و امنیت در کشور نیز دست نیافتنی خواهد بود. این درحالیست که فساد نهاد های عدلی و قضایی کشور را نیز دربرگرفته است. کمیسیون مستقل حقوق بشر می گوید اعمال نفوذ مقامات دولتی و متنفذین محلی در نهادهای عدلی و قضایی، استقلالیت محاکم و بی طرفی قضات را نقض کرده است. به موجب یافته های کمیسیون مستقل حقوق بشر، در حال حاضر درچهل هفت ولسوالی از چهارده ولایت کشور محاکم غیر فعال می باشد.

به باور نهادهای مدافع حقوق بشر، ناامنی ها و نبود حاکمیت قانون در شماری از ولایات زمینه مداخله مقامات دولتی و افراد زورمند را در فیصله های محاکم نیز فراهم ساخته است. دست کم چهل هفت ولسوالی در چهارده ولایت عملاً محاکم ندارند. در شماری از ولسوالی های ولایات هلمند، قندهار، نیمروز، دایکندی، غور، غزنی، فراه، بادغیس، سرپل، فاریاب، خوست، پکتیا، قندوز و زابل دروازه های محاکم به روی مردم مسدود می باشد .

استقلالیت محاکم و غیر جانبدار بودن قضات در شماری از ولایات متأثر از ناامنی ها، اعمال نفوذ مقامات محلی دولتی و فساد اداری می باشد. درکنار فساد اداری، ضعف حاکمیت قانون و اعمال نفوذ زورمندان در روند رسیدگی دعاوی، عدم آگاهی کافی قضات از حقوق قانونی زنان نیز سبب شده است تا اصل تساوی شهروندان در برابر قانون از سوی محاکم رعایت نگردد. عدم رسیدگی به دوسیه های جزایی و حقوقی مردم در محاکم ابراز نگرانی می کند. تعداد قابل ملاحظه ای از دوسیه ها در موعد معین رسیدگی نشده و شماری از متهمین یا محکومین ماه ها و سال ها بدون فیصله نهایی محاکم در حبس به سر می برند.

به نوشته کریستین ساینس مانیاتور «در اطراف قندهار، مرکز مهم و حیاتی طالبان و نقطه‌ی که کلید پیروزی یا شکست در جنگ خوانده می شود، تعداد رو به افزایش از شهروندان در حال فاصله گرفتن از نظام جدید عدلی و قضایی فاسد و بیمار افغانستان و رو آوردن به سیستم قدیمی حل و فصل دعاوی توسط طالبان اند. برخی به دلیل آنکه خود از چریک های طالبان اند و بسیاری دیگر به دلیل خدمات رسانی سریع و دادرسی های منصفانه و بدون دریافت رشوت طالبان که دادگاه های رسمی افغانستان فاقد آن است به طالبان مراجعه می کنند. مشکل اینجا است که بخشی از ملاحی سنتی محل برای چندین قرن دعاوی و نزاعها میان دهقانان و تاجران کوچک محل را حل و فصل کرده اند. اما این ثابت می کند که حکومت تا کنون در اجرای عدالت و حاکمیت قانون موفق نبوده است. آنچه که به اعتقاد حامیان آمریکا تعیین کننده موفقیت استراتژی این کشور در افغانستان است».

واقعیت انکار نا پذیر این است که در افغانستان فساد در اوج خود قرار دارد و یک رابطه ارگانیک میان فساد و خشونت در افغانستان نیز وجود دارد. در خصوص عوامل رشد فساد در کشور گمانه زنی های مختلفی وجود دارد برخی فقر شدید،

برخی مواد مخدر و مافیای قاچاق آنرا از عوامل اصلی رشد فساد در کشور می دانند. برخی دیگر هم دستگاه های دولتی را مسئول اصلی میدانند.

نمی توان منکر آن شد که فساد در نحوه مصرف کمک های بین المللی در افغانستان وجود داشته است اما فساد گسترده در نهاد حکومتی و دولتی باعث می شود که هم مخالفان در ادارات دولتی نفوذ نموده و هم مردم از دولت روگردان شده و به مخالفان مسلح روی بیاورند. بنا براین برای مهار نا امنی ها و خشونت ها در کشور بایسته است مبارزه جدی و بیپگیر با فساد سرلوحه کار دولت و نظام کنونی قرار داشته باشد. در غیر این صورت نمی توان امیدوار بود سلسله انفجارها و حملات مرگبار مخالفان بر نهاد ها و دواير مهم دولتی و امنیتی پایان یابد و طبیعی است که افزایش خشونت ها باعث روگردان شدن بیشتر مردم از حکومت خواهد شد.

گزارش ها از ولایت ها حاکی است که باشندگان برخی روستاها به دلیل وجود فساد گسترده در ادارات قضایی، برای حل قضایای حقوقی خود به شیوه های سنتی روی می آورند و حتا در مواردی به طالبان مراجعه می کنند. مسولین دادگاه عالی می گویند، عدم دسترسی قضایان به معاش کافی، خانه و تامین نبودن امنیت کارمندان ادارات قضایی عوامل تداوم فساد در ادارات قضایی افغانستان است. بر اساس حکم قانون اساسی، قوه قضاییه به عنوان رکن مستقل فعالیت می کند اما مقام های این اداره می گویند مداخله مقام های حکومت و نمایندگان پارلمان، عدالت در محاکم افغانستان را زیر سوال برده است.

موسسه تحقیقاتی چتم هاوس در لندن در یک گزارش تحقیقاتی، دستگاه قضایی افغانستان را مورد انتقاد قرار داده و از رواج گسترده فساد، بی عدالتی، ناکارایی و عدم پاسخگویی تشکیلات دادگستری و عدلیه در این کشور سخن گفته است. در این گزارش آمده است که برخورداری مردم از خدمات منصفانه قضایی برای جلب اعتماد آنان به نظام حکومتی ضرورت دارد و عدالت باید محور هر نوع استراتژی بلند مدت برای استقرار و حفظ صلح و امنیت در افغانستان باشد. در این گزارش، که با عنوان ثبات راه میان بر ندارد - عدالت، سیاست و شورش در افغانستان منتشر شده، آمده است که از زمان سقوط رژیم طالبان در افغانستان، به لزوم برخورداری مردم از یک نظام قضایی منصفانه و کارآمد توجه لازم نشده است. نتیجه این بی توجهی، رواج فساد و بی عدالتی در دستگاه عدلیه و ناخرسندی مراجعان از نحوه رسیدگی به مشکلات خود بوده که به نوبه خود، یاس و سرخوردگی از نظام حاکم را شدت بخشیده است.

گزارش چتم هاوس، که به قلم استیون کارتر و کیت کلارک منتشر شده، می افزاید که تصمیم به عفو مظنونان به ارتکاب جرایم جنگی که بر اساس ملاحظات سیاسی اتخاذ شد نیز به نوبه خود به بدبینی مردم نسبت حکومت دامن زده است. اشاره این گزارش به اعطای عفو عمومی به کسانی است که در جریان جنگ داخلی افغانستان مرتکب جرائمی شده اند. نویسندگان گزارش این نظر را مطرح کرده اند که یکی از عواقب تشدید بی اعتمادی مردم نسبت به عدالتخواهی دولت، افزایش حمایت از گروه های شورشی بوده است. به گفته آنان، برخی از کسانی که از برخورداری از عدالت از طریق دادخواهی از نظام قضایی کشور سرخورده می شوند، راه چاره را در طرفداری از شورشیان مخالف دولت می بینند و به حمایت از طالبان و حتی پیوستن به آنان گرایش می یابند.

طالبان نیز مترصد بوده اند تا از ناکامی قضایی در پاسخگویی به خواست مردم برای استقرار عدالت به نفع خود بهره برداری کنند. طالبان با اجرای عدالت به شیوه خاص این گروه، خود را نیرویی "سختگیر اما عدالتخواه" و قضاتی قابل دسترس و کارآمد تر از دست اندرکاران نظام قضایی دولتی معرفی کرده اند. این وضعیت به طالبان کمک کرده است تا حضور خود را حتی به مناطقی دور از حوزه سنتی نفوذ این گروه در جنوب افغانستان گسترش دهد. در گزارش چتم هاوس تاکید شده است که در خلال دو سال اخیر، تصمیم هایی اساسی برای رفع نواقص و حل

مشکلات قوه قضائیه افغانستان اتخاذ شده است. در عین حال، چون این تصمیم ها تا کنون نتیجه ملموس و قابل توجهی در پی نداشته و فساد و بی کفایتی در دستگاه عدلیه افغانستان، و نارضایتی مردم از آن، همچنان باقی است مورد بهره برداری شورشیان مخالف قرار می گیرد.

کمیته ملی المپیک

از سال ۲۰۰۲ به این سو بیش از ۲۰۰ تن زیر نام ورزشکار به بیرون از افغانستان فرستاده شده و دوباره به کشور باز نه گشته اند. گفته می شود نیمی از این افراد در بدل پرداخت پول به مسولان المپیک و متباقی با واسطه و پیوند های حزبی و سیاسی به خارج از کشور فرستاده شده اند. در این گزارش که در برخی از رسانه های افغانستان منتشر شده آمده است که این افراد زیر نام ورزشکاران مسلکی و یا هم مریبان به کشورهای آسترالیا، اروپا و یا هم امریکا فرار کرده اند. بر بنیاد این گزارش هر یکی از این افراد در بدل پرداخت ۵۰۰۰ تا ۱۲۰۰۰ دالر امریکایی موفق به فرار از افغانستان شده اند. گفته می شود شمار زیادی از این افراد در زمان ماموریت انورجگدک از جنایت کاران جنگی افغانستان، عضو جمعیت و والی فعلی قندوز که ریاست کمیته المپیک را بر عهده داشت و ظاهر اغبر رئیس فعلی این کمیته که از یاران و هم حزبی های جگدک میباشد، از افغانستان بیرون شده اند.

این در حالیست که فغان ورزشکاران از فساد بی انتها در این کمیته بلند است و با آنکه در اثر زحمات شخصی تعدادی از جوانان ما، در بعضی رشته های ورزشی افغانستان درخششی در سطح جهان داشته، اما اگر کمیته المپیک بدست عناصر پاک و وطن دوست قرار گیرد، افغانستان شانس بزرگی برای کسب افتخارات بیشتر در رشته ورزش را داراست. بر اساس گزارشهای تعدادی از ورزشکاران افغانستان، ظاهر اغبر اعضای خانواده و نزدیکانش را در پست های مهم کمیته المپیک نصب نموده است و میلیونها دالرا بودجه دولتی و کمک های جهانی را حیف و میل نموده است. او با دوازده تن از شرکای جرمش در لوی سارنوالی تحت عنوان "نزویر و سواستفاده از صلاحیت وظیفوی" دوسیه ای دارد اما مثل صدها دوسیه دیگر فساد اینچنین جنایتکاران کسی لایش را بالا نمیکند. ظاهر اغبر و انور جگدک بخاطر داشتن رابطه تنگاتنگ با مافیای حاکم در دستگاه پوسیده کرزی هرگز بخاطر فساد و چپاولی که مرتکب شده اند مجازات نشدند.

سرقت ۶۰۰ میلیون دالری در پولیس

روزنامه «گاردین» به تاریخ ۱۳ نوامبر ۲۰۱۲ طی گزارشی فاش نمود که به علت سرقت وسیع مواد سوختی‌ای که در اختیار پولیس افغان در هلمند قرار می‌گیرد، انتقال مواد به پولیس آن ولایت قطع گردیده است. ارزش مجموعی مواد سوختی سرقت شده ۶۰۰ میلیون دالر تخمین زده شده است که به گفته یک سخنگوی ناتو این پول برابر با بودجه سالانه مواد سوختی تمامی نیروهای افغان خواهد بود.

گاردین می‌نویسد: جدیت ظاهری و اکثراً مقامات در قطع انتقال مواد سوختی از آغاز ماه نوامبر، رساننده این حقیقت است که این قضیه حتی در کشوری که تقلب در آن همه‌گیر است، استثنایی بوده است.

بازرس خاص امریکا برای بازسازی افغانستان چند ماه قبل هشدار داده بود که وزارت دفاع قادر نیست از مواد سوختی‌ای به ارزش یازده هزار میلیون دالر که طی یک سال گذشته در اختیار اردوی ملی افغان گذاشته است دقیقاً حساب دهد.

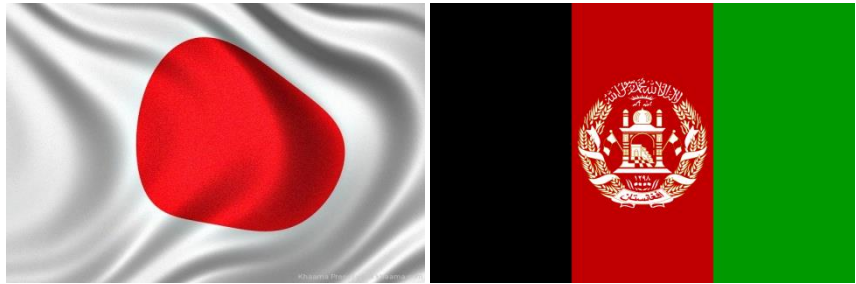
فساد گسترده و چپاول در بالاترین رده های پولیس و اردوی ملی حقیقتی است که موارد وحشتناک آن بارها به وسیله رسانه های غربی گزارش شده اند اما در دولت متشکل از دزدان و مزدوران جنایتکار عملاً هیچ مقامی تا کنون به خاطر این نوع خیانت ها محاکمه نشده است.

روزنامه «وال استریت ژورنال» به تاریخ ۳ سپتامبر ۲۰۱۱ از وضعیت وحشتناک شفاخانه سردار محمد داوود در کابل خبر داد که اکثر زخمیان جنگ در این شفاخانه از بی‌دوایی، گرسنگی و بی‌توجهی جان می‌دهند و چندین نمونه از عساکری را که در شفاخانه از بین رفته اند معرفی نموده بود. این روزنامه به نقل از مقامات نظامی امریکا خبر داد که از دهها میلیون دالر وسایل طبی و ادویه‌ای که از جانب امریکا به این شفاخانه کمک شده خبری نیست و به وسیله مقامات دزدی شده است. روزنامه یادشده مشخصاً از دزدی بیست میلیون دالر توسط جنرال یفتلی سابق رئیس صحیه وزارت دفاع ملی خبر داده بود. به گفته روزنامه وقتی از رحیم وردک وزیر دفاع وقت خواسته شد که یفتلی را مورد محاکمه قرار دهد او اظهار نموده که به دلیل روابط عمیق سیاسی که این جنرال با رده های بالای حکومتی دارد، این امر فوق‌العاده مشکل به نظر می‌رسد.

درمورد دیگر، گزارش ها از مفقودی ۴۲ میلیون دالر در شفاخانه سردار محمد داوود هفته ها به سرخط مطبوعات افغانستان مبدل شده بود، اما عملاً دیدیم که عاملان این خیانت ملی آزادانه میخرامند و دوسیه آن زیر زده شد. حتی بسم الله محمدی وزیر دفاع کنونی که در آن زمان لوی درستیز اردوی ملی بود و در فروش تجهیزات طبی و انتقال ده ها تن ادویه از شفاخانه به بازار آزاد مظنون قضیه بود، نه اینکه محاکمه نشد که به پاس این غارتش به پست وزارت داخله و فعلاً وزارت دفاع ارتقا داده شد و پارلمان جنگسالاران و فاسدان نیز با مسخرگی تمام او را از یک وزارت سلب صلاحیت نموده و به وزارت مهمتری رای اعتماد داد.

سندی تلگراف به تاریخ ۲۹ جنوری ۲۰۰۷ به نقل از یک مقام بلندپایه پنتاگون نوشت :
هزاران موتر و وسیله باربری که به خاطر استفاده پولیس افغان داده شده، در بازار به فروش رسیده اند.
در همین نوشته به نقل از مقامات بلندپایه نظامی امریکا نوشته شده بود که بیش از ۵۰٪ از تمامی کمکهایی که به افغانستان می‌دهند، به وسیله رهبران این کشور دزدیده می‌شوند .
اگر در سال ۲۰۰۷ نیمی از کمک ها به یغما می‌رفت، اما با رواج هرچه وسیعتر فرهنگ فاسد پروری و معافیت غداران ملی، حال بیش از ۹۰٪ نه تنها کمکهای خارجی بلکه عایدات داخلی کشور به جیب چند دزد و خاینی می‌ریزد .

مصرف نومیلیون دالر در یک سفارت

لوی څارنوالی می گوید در باره چگونگی مصرف ۹ میلیون دالر بالای ترمیم ساختمان سفارت افغانستان در جاپان تحقیق می‌کند. معاون لوی څارنوالی میگوید : این تحقیق بنابر درخواست ولسی جرگه افغانستان صورت می‌گیرد.
به گفته ولسی جرگه، زمانی که هارون امین به عنوان سفیر افغانستان در جاپان کار می‌کرد، ۵ میلیون دالر برای خریداری ساختمان سفارت اختصاص داده شده و سپس ۹ میلیون دیگر به خاطر ترمیم این ساختمان تدارک دیده شد.
ولسی جرگه ادعا دارد، پس از آنکه اکلیل حکیمی جایگزین هارون امین شد، اواز همکاری در جهت دادن معلومات در باره چگونگی مصرف میلیون ها دالر بالای ترمیم این ساختمان خودداری کرده است.
ولسی جرگه برای دومین بار دوسیه بی را به لوی څارنوالی بخاطر تحقیق در مورد چگونگی مصرف ۹ میلیون دالر بالای ساختمان سفارت در جاپان ارسال کرده است.

څارنوالی می گوید یک قضیه از پارلمان به ما مواصلت کرد. این قضیه در مورد خریداری تعمیر ساختمان سفارت افغانستان در جاپان و ترمیم آن است. که در آن وقت اکلیل حکیمی و یک تن دیگر در آنجا وظیفه داشتند. ولسی جرگه می گوید، زمانی که داکتر عبدالله وزیر خارجه بود و هارون امین به عنوان سفیر در جاپان وظیفه اجرا می‌کرد، ۵ میلیون دالر برای خریداری ساختمان این سفارت و سپس ۹ میلیون دالر دیگر برای ترمیم آن تدارک دیده شده است.
منشی اول ولسی جرگه گفت -اعضای ولسی جرگه به این باور اند، پس از آنکه اکلیل حکیمی، جایگزین هارون امین شد، در بخش ارایه معلومات در باره چگونگی مصرف ۹ میلیون دالر بالای ترمیم ساختمان سفارت افغانستان در جاپان همکاری نکرده است . تا حال روشن نیست که این پول را کی منظور کرده بود و چگونه به مصرف رسیده است .
به گفته وی، به همین دلیل ولسی جرگه از لوی څارنوالی خواست در این مورد تحقیق کند . زمانی که رییس جمهور کرزی مسوولیت پیشبرد گفتگو ها در مورد پیمان امنیتی با امریکا را به عهده اکلیل حکیمی گذاشت، اعتراضات در ولسی جرگه بالا شد و اعتراض این بود که کسی که نتوانسته از فساد مالی جلوگیری بکند، چطور می‌شود مسوولیت چنین یک پیمان با

این بزرگی که به سرنوشت ملت افغانستان گره خورده به یک فردی که غیر مسلکی است و فهم و دانایی اش را ندارد، سپرده شود. بناً دوسیه مجدداً ارسال شد.

وزارت خارجه تایید می کند که در ارتباط ساختمان سفارت افغانستان در جاپان یک دوسیه ترتیب شده بود.

انتقادها بخاطر فساد مالی و عدم شفافیت در مصرف پولها در ادارات حکومتی چیزی تازه نیست.

شماری از نهاد های که مسوولیت مبارزه با فساد اداری را دارند، تایید کرده اند که فساد در ادارات حکومتی به اوج اش

رسیده است. عده یی به این عقیده اند که عدم رسیده گی درست به این مشکل می تواند ریشه نظام را از بیخ و بن بر

انداز درونده افراد آلوده به فساد اداری در دادستانی کل نگهداری می شود. این اداره بیان می کند، در حال حاضر حدود

بیست و چهار دوسیه فساد اداری از چند وزارت، در این اداره وجود دارد. که شماری از آنان مربوط به سارنوالان به فساد

و رشوه متهم شده اند، برای مثال می توان به سارنوالی اشاره کرد که به اتهام گرفتن ده هزار دالر رشوه بازداشت شده

است و طبق اسنادی که امنیت ملی در اختیار رسانه ها قرار داده است، این سارنوال حتی برای دریافت رشوت چانه هم می

زند. رییس پولیس اتحادیه اروپا فساد اداری را مانع بزرگی در برابر پیشرفت افغانستان و حرفه ای شدن پولیس ملی می

داند و می افزاید، ما افسران ویژه را آموزش می دهیم تا در راستای مبارزه با فساد تلاش نمایند. وزارت امور داخله نیز

وجود فساد را در میان نیروهای پولیس می پذیرد اما از تلاشها برای مبارزه با آن خبر می دهد و بیان می کند، مبارزه با

فساد از اولویت های این نهاد است.

در بخشهای بعدی از این اختلاسگران میخوانید:

- پارلمان چه کرد؟

- عبدالروف ابراهیمی رئیس پارلمان

- وکلا و سناتوران

- عملکرد عبدالله عبدالله

- بصیر سالنگی

- سید طیب جواد

- گل آقاي شیرزی

- وحیدالله شهرانی

- عمرز اخیلوال

- انور الحق احدی

- زورگیری وقانون ستیزی سیاف

- احمد مشاهد

- ابراهیم عادل وزیر سابق معادن

- عمر داوودی

- جنرال ظاهر اغبر (شباب)

- محراب الدین مستان

- دگروال آقا گل الهام (پنجشيري)

- یونس قانونی

- بسم الله محمدي وزير دفاع

- جنرال نذیر محمد

- نواندیش شاروال کابل

- احمدضیا مسعود

- نادر آتش رییس قبلی شرکت هوایی آریانا

- محمد اسماعیل وزیر انرژی و آب

- خاتم فوزیه کوفی

- صدیق چکری، وزیر قبلی حج و اوقاف

- عطا محمد نور کرسی دار بلخ

- کابل بانک

دروزارت عودت کننده گان چه میگذرد؟

- درپشتنی بانک چه گذشت؟

ار بندر حیرتان

در گمرکات غرب کشور

... و

بقیه گزیده های مقالات صبح اینجا کلیک نماید